

రాజా వెల్లి

శ్రీమతి సుసర్ల లక్ష్మీవరసమాంబగారు

రాజా తల్లిదండ్రులకు అల్లారుముద్దుగా బెరిగిన ఆరవబిడ్డ. అసలుపేరు రాజరాజేశ్వరి అయినప్పటికీ ముద్దుపేరు రాజా. రాజాలని పిలవడం అందరికీ సులభం. అందుకని పిల్లలూ, పెద్దలూ, వృద్ధులూ, అంతాకూడా రాజా అని పిలవడమే వాడుక. ఇప్పుడూ నాళ్ల ఆయనకూడా రాజా అనే పిలుస్తున్నారు లెండి.

రాజాకి 14 ఏళ్ళునిండకుండా అత్తవారింటికి వెళ్లకుండానే భర్తృహీన అయింది. తల్లిదండ్రులకు మితిలేని సంతాపం గలిగించి దీవిషయమే. తండ్రిమాత్రం కొద్దిరోజులకు ధైర్యము తెచ్చుకొని భార్యకు ధైర్యము చెబుతూ వుండేవాడు. తలంపులుండికూడా ఆచరించడానికి ఝుకస్తారు, సంఘానికి వెరుస్తారు, వెలికి పెద్దపులిలా భయపడుతారు. అందుకనే యీ ప్రపంచకంలో సుఖానికి తావు లేకున్నైపోయింది. చుక్కల్లోచంద్రుడులా రాజా దినదినాభివృద్ధిచొందుతూ సాందర్యంతో ఒప్పుతోంది. చక్కగాకోవెలలాటి కంఠంతో కోమలంగా పాడుతుంది. రాజా పెద్దదయినకొద్దీ తల్లిదండ్రులకు భారం యెక్కువైంది. ఆభారం యితా అంతాకాదు. మొయ్యలేనిభారం. రాత్రినవపళ్లు యిదే ఆలోచన. ఏమైనాసరే పెళ్లిచేసి తీరుతాను అన్నారామెతండ్రి. తల్లికి కాస్తధైర్యం గల్గింది. తగిలినచోటే తగులుతుంది. భగవంతుడు అనేకవిధాల ఆడిస్తూ వుంటాడు, నవ్వీస్తూ వుంటాడు. రాజాపని ఆటలోనే

వుంది. రాజాతండ్రి అకస్మాత్తుగా జ్వరంతగిలి మరణించారు. పాపం రాజా శోకసముద్రంలో ములిగిపోయింది.

ముందు తారురోడ్డున తీసికెల్లి తర్వాత ముళ్ళు తొక్కించటం, ముందుముళ్ళు తొక్కించి తర్వాత పూలమీద నడిపించటం మొదలైన వన్నీ జగన్నాటకసూత్రధారి మాయలు. ఆ అతీతునికి సాధ్యంకానిదేదీ లేదు. కొద్దిరోజులు గడిచాయి. ఏమైనా సరే పెళ్లిచేసి తీరతానన్న భర్తపలుకులు రాజాతల్లికి చెవులల్లో వినిపిస్తున్నాయి. ఆమె భగవంతునిమీద భారంవేసి, తనవాళ్లందరికీ భర్తపలుకులు చెప్పింది. కొన్నాళ్లకి తెంపయింది. కొందరికి యిష్టం, కొందరికి అయిష్టం, కొందరికి యిష్టముండికూడా భయం. ఏట్లాగైనా మూడువంతులు బంధువులంతా యిష్టపడి సంబంధాలు వెతకడం ఆరంభించారు. మనుష్య ప్రయత్నమే కాకుండా దైవయత్నంకూడ వుందికాబట్టి త్వరలోనే ఓ చక్కటిసంబంధం, రాజా కోరుకున్నది, కుదిరింది. శీఘ్రంగానే పెండ్లికూడా అయిపోయింది. ఆహ్వానపత్రికలు పంపినవారూ పంపనివారూ కూడా యీ పెళ్లికివచ్చారు. బంధువులంతా సగంమంది వచ్చారు. బెజవాడలో పెళ్లి. మగపెళ్లివారికి ఆడపెళ్లివారికి పెళ్లి మధ్య అలకలు ముగ్గులు యేమీలేవు. పెళ్లికూతున్న పెళ్లికొడుకు, పెళ్లికొడుకుని పెళ్లికూతురూ కూడా కొనుక్కోలేదు. పెండ్లికిముందు బాల్యవివాహాలలో మొగపెళ్లి

వారోస్తుంటే ఆడపెళ్లివారు యెదురై పాపకం
 కావిళ్లతో యెదురుపన్నాహం అంటూ
 చేస్తారు. ఇప్పుడో తల్లక్రిందులైంది. ఆడ
 పెళ్లివారికంటే ముందుగావచ్చి సిద్ధంగా
 వున్నారు మగపెళ్లివారు. ఆడపెళ్లివారువచ్చే
 వేళకు సరిగారైల్వేషేషన్లకెళ్లి కాఫీతో
 సహా యెదురుపన్నాహం చేశారు. పెళ్లి
 చాలా సరదాగా అయింది. ఆపూల్లో గొప్ప
 వాళ్లు కొంతమంది వచ్చారు. పొరుగువారు
 నుంచి రానివాళ్ళు రానందుకు విచారిస్తూ
 ఆశీర్వాదాలు తెలిగ్రామద్వారా పంపేరు. ఆ
 సందర్భంలోనే శ్రీమతి ద్రోణరాజు లక్ష్మి
 బాయమ్మగారు యీక్రిందవ్రాసిన పద్యములు
 ఆశీస్సు వ్రాసిపంపి ప్రేమను తెలియపరిచారు.

ఆశీస్సు

ఏ విభుని దివ్యమధుర కృపావలోక
 నాసుధానృప్తి నార్ద్రీమై యమలమైన
 నేవీచ్చ నానందమయమైన జీవితంబు
 సాధ్యమో, యదిమీకు ప్రసాదమగుత!
 గుణము శిలమునే గోరికొని న్వయంప
 రమ్ము నందినవారు పరస్పరమ్ము
 వడయు పావనభూతలస్వరసుఖము
 ననుభవించి ముదాల్చి విహారులగుచు!!
 సాధుగుణకీర్తి శ్రీజగన్నాథమూర్తి
 రాజరాజేశ్వరీప్రేమరత్నరుచిర
 మోహన కృపార్ద్రీములు జూపు
 ముత్తయములు
 సేనబ్రాలయి గూర్చి ఆశీస్సు లిడుత!!!

చక్కాబోయారు.
 పూళ్ళవెలి. వెలంటే యెట్లాటిది? వీరింటి
 కెవ్వరూ భోజనాలకు రాకట. "పోనీయండి
 రా కపోతే, మాకేం లోటులేదు, మేమే
 మిమ్ముల్ని వెలివేళాం, మాబంధువులంతా
 వచ్చి పెళ్లిచేశారు, వాళ్లంతా మాయింటి
 కొస్తారు, మీరువస్తేరండి యిష్టంలేకపోతే
 మానండి. మాయిష్టంమాది" అన్నారు.
 పూళ్ళ కలకలంగావుంది. కొంతమంది
 యిదే తప్పలేదన్నారు. మనసంఘంలో జరిగే
 ఘోరకృత్యాలు చూడలేకుండా వున్నాము,
 అంతకన్న వేయిరెట్లు యిదే నయం అన్నారు
 కొందరు. శాస్త్రం వప్పదన్నారు నిష్ఠాగరి
 ఘ్టులు. మేం చచ్చాక మాఅబ్బాయిలు యిటు
 వంటివాటికి వెడతారేమోకాని మేం బ్రతికి
 వుండగా మావాళ్లడితే మాకూ వాళ్ళకీ
 కూడా బలవంతమరణమే అన్నారు, పట్టదల
 గలవారు. ఓ యిలా లక్షమాదిర్లుగా అంటు
 న్నారు. వీరంతా తమబిడ్డలకు రజస్వలా
 సంతర వివాహాలు చేయవలసినవారే. ఇం
 తలో వీళ్ళు వెలేస్తారట, తర్వాత వాళ్ళు
 కూడా వెల్లె పోతారన్నమాట. ఓరోజు
 రాజా పుట్టింట్లో చిన్నసంతర్పణసత్యనారా
 యణవ్రతం వెంకటేశ్వర దీపారాధన. ఇష్ట
 మైనవాళ్ళంతా పోగయ్యారు. పట్టండంటే
 పట్టండన్నారు. వాళ్ళింటికి భోజనాలకెళ్లారు.
 అంతాకలిశారు. మమ్ముల్నేమీ పట్టుకోలేదే
 అన్నారు, అరుగుమీద కూర్చుని గుసగుస
 లాడుకుంటూవున్న ఆహితాగ్నిపరుల దిగ్గర
 కెళ్ళి.

సరే పెళ్లి గమ్మునై పోయింది. పెళ్లికూతురూ
 పెళ్లికోడుకూ చక్కగా చిలకా గోరువంకల్లా